

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

6/24

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Vzpomínka na všechny svaté, zemřelé, ale i živé

Na své návštěvě Lucemburska a Belgie Svatý otec znovu připomněl, že se máme více usmívat, dokonce tančit radostí, a ne se tvářit jen vážně a smutně. Jak jinak máme předávat radostnou zvěst? Veselou formou jsou psány některá nedělní povídky pro ty, kteří musejí ráno vstávat od P. Jiřího Reinsberga. Vybral jsem jednu aktuální optimistickou kapitolku:

Dobré jitro. Blíží se poslední neděle v říjnu a najednou přicházíme do blízkosti dvou velikých svátků – Všech svatých a Dušiček, tedy Všech věrných zemřelých. Není to jen tak něco zbytečného. Je to vlastně svátek naší rodiny. Protože každý z nás má nějaké předky a ti předkové měli nějaký život. A ti předkové už jsou v dokonalém štěstí. Jak říkal nádherně jeden z poutníků po Evropě, Bernard z Clairvaux, oni se na nás těší a my na ně kašleme. A přitom ti všichni jsou i naši příbuzní. Třeba vás to ani nenapadne, ale jakmile zavřeme oči a setkáme se navždycky se svou trvalou existencí, setkáme se také se všemi, kteří se už do toho dostali, to je pochopitelné. Tam, kde byly hezké vztahy, občas slyšíte říct staršího člověka: „Kdybych si tak mohl aspoň půlhodinky popovídat se svým otcem nebo se svou matkou, kteří už dávno zemřeli, protože jsme si všechno nedopověděli.“ Mohli bychom to obrátit také na druhou stranu, i oni si říkají: „No tak, kdy už si dopovídáme všechny věci, co spolu máme a rozvineme další?“ To je svátek Všech svatých. Vznikl kdysi tím, že se musely z pohřebišť odvézt pozůstatky slavných zemřelých, protože okolo řádily hordy barbarů a vykrádaly hroby. Hroby se dokonce zajišťovaly falešným hrobem, aby nebyl vykraden ten pravý. Lidé měli odjakživa starost, aby byli nějakým způsobem zachováni.

A přitom není ani zapotřebí se o to starat. Protože zachováni jsme, ale docela někde jinde. Myslíme totiž jenom podle svého a nepočítáme s tím, že by se někdo staral daleko chytřeji. Proč tedy dělat věci polovičaté, když je tady Někdo, kdo je dělá dokonalé.

Ti tam na druhém břehu jsou na nás zvědaví a těší se na nás, jak říkal Bernard z Clairvaux. A je dobře, když o nich víme. Protože jsme s nimi spojeni. Všechno živé je mezi sebou spojeno. Všechno mezi sebou souvisí právě proto, že si to Někdo vymyslel. Protože ten Někdo to má všechno, řekl bych, doma v šuplíku. A v tom šuplíku jsme všichni: naši předkové, jejichž svátek slavíme slavností Všech svatých, také ti, co si zrovna teďka vyrovnávají svoje účty (jejich je den, kdy myslíme na všechny zemřelé), a nakonec i my ostatní, kteří se potáhneme listopadovými mlhami, budeme depresivní a budeme lítat po obchodech a shánět vánoční dárky. Jestli vám mohu něco radit, zkuste vánoční dárky nekupovat, zkuste je vyrábět! Vyrábět tak, že člověk myslí na toho druhého. Ne, že myslí na to, kam by se sám vydal a co se mu líbí, ale že se snaží poznat, co by tomu druhému mohlo být milé a libé. I když je to věc nepatrná, je od nás a z naší ruky a má daleko větší cenu. Kdysi za války, když jsem měl se svou rodinou jenom dopisový styk, protože jsem byl pryč, mi jednou přišel balíček. V tom balíčku, s Adolfy Hitlerem na známkách, byly buchtý. Razítka pravila, že byl podán na Hlavním nádraží v pátek ráno. A já jsem jej v sobotu dopoledne dostal. Víte, že jsem nad těmi buchtami brečel, když jsem si uvědomil, že před čtyřiařdvaceti hodinami moje maminka plácala z ušetřeného, dala je upéct, letěla s nimi na nádraží a dala do vlaku, abych je dostal. A ono to došlo třináct set kilometrů až do Říma a já to otevřel...Ty buchtý... To byla moje maminka. To byl opravdu fyzický dotek jednoho s druhým. A tohle existuje, víte? A dobře by bylo na to myslet.

• Karel Kylar

Krátké aktuality

Modlitba za ulice

V den modliteb za misie v neděli 20. října se ve farnosti rozběhla nová aktivita, která nás má více přiblížit k lidem i místu, kde žijeme a má nám pomoci prakticky naplňovat své misijní poslání. Děkuji iniciátorům a realizátorům akce (Tomášovi Kučerovi, Ivě Šislerové a Davidovi Špeldovi), pastorační radě za rozlišení a podporu projektu a všem, kteří se do něho aktivně zapojili či zapojí. Více se dozvíte na str. 4.

Slavnost Všech svatých a Vzpomínka na zemřelé

Kromě bohoslužeb se budou konat i společné pobožnosti na hřbitovech (rozpis str. 7). Abychom mohli pro duše v očistci získat plnomocné odpustky, využijme i příležitosti ke svátosti smíření a častější účasti na mši svaté. Nezapomínejme ani v těchto dnech na procházku s dětmi na hřbitov, aby si tento zvyk osvojily a jednou na nás v modlitbě též pamatovaly. Pomodleme se i za ty, na které nikdo nemyslí. V neposlední řadě se učme modlit i za svoji vlastní šťastnou hodinu smrti, abychom z tohoto světa odcházeli na věčnost posílněni svátostmi církve a smíření s Bohem i lidmi.

Večer chval

V sobotu 2. listopadu v 19:00 budeme moci chválit Pána života a vítěze nad smrtí nejen při mši svaté, ale i při večeru chval v kostele sv. Bartoloměje. Hudby se ujme Petr Kučera a do modlitby před Nejsvětější svátostí se budeme moci zapojit všichni přítomní.

Nový oltář – přednáška o liturgickém prostoru

Ve středu 6. listopadu se v 18:30 (tedy po mši sv.) v kostele sv. Bartoloměje uskuteční přednáška o uspořádání liturgického prostoru. Pozván je P. Jan Kotas, vyučující liturgiky na Katolické teologické fakultě UK v Praze. Přednáška má přispět k pochopení smyslu liturgie v souvislosti s plánovanou úpravou presbytáře ve farním kostele.

Více informací na str. 8.

Farní duchovní obnova

Duchovní obnova před adventní dobou bude v sobotu 30. listopadu u Salesiánů. Povede ji salesián P. Michael Martinek z Brna. Začátek bude v 9:00 v kostele sv. Václava. Po dopoledních přednáškách a mši sv. jsou všichni zváni na oběd. Zájemci mohou zůstat i na odpolední besedu o církvi. Duchovní obnova pro farnost je spojena i s duchovní obnovou pro salesiánské dobrovolníky. Další informace se dozvíte na letáčích a v ohláškách. Všichni jste srdečně zváni.

Sčítání lidí v kostele

V neděli 13. října proběhlo ve všech farnostech v ČR sčítání lidí v kostele. K tomuto kroku se rozhodla Česká biskupská konference, aby měla dostatečné podklady pro budoucí pastorační i ekonomické plány. Výsledky mohou být zajímavé i pro jednotlivé farnosti. Některé z nich najdete na str. 19.

Podzimní koncert Cantus amici

Pěvecký sbor Cantus amici vás zve na koncert duchovní hudby do kostela sv. Bartoloměje v sobotu 9. listopadu v 17:00. Na program budou skladby českých autorů Antonína Brucknera a Leoše Janáčka.

Slavnost Krista Krále – Missa Sancta Cecilia

V neděli 24. listopadu při večerní mši sv. v 19.00 v kostele sv. Bartoloměje zazní Missa Sancta Cecilia od současného nizozemského skladatele Jacoba de Haana. O hudební doprovod se postará Dechový orchestr Kulturního domu města Holic, na varhany zahraje Petr Vacek. Zazpívá Spolek pěveckých sborů Pernštýn-Ludmila-Suk Pardubice a Smíšený pěvecký sbor Malichor Holice. Za všechny účinkující vás na bohoslužbu srdečně zve sbormistr a varhaník Martin Beran.

• *P. Jan Uhlíř*

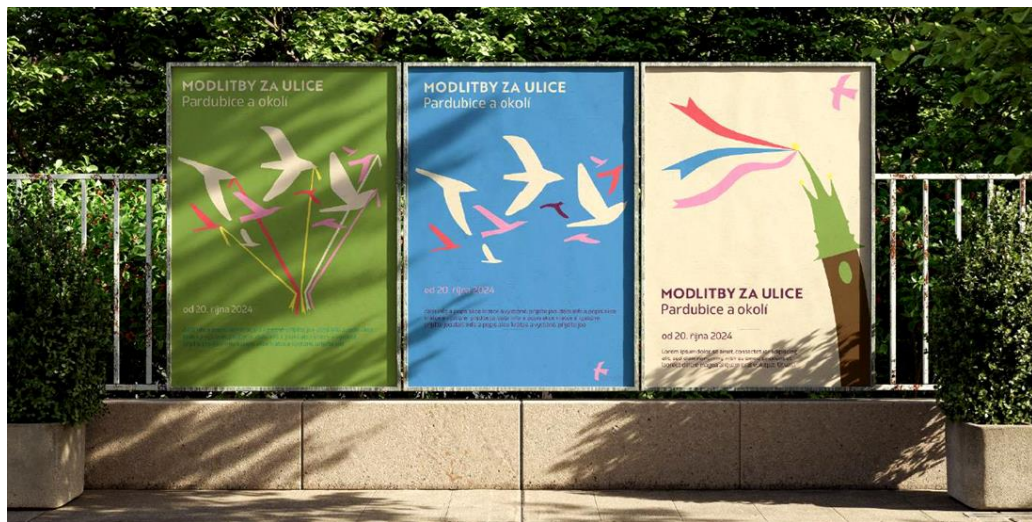
Modlitby za ulice startují v Pardubicích

Modlitby za ulice je aktivita, ve které si každý může zkusit být na chvíli misionářem. Má to navíc řadu bonusů:

- nemusíte odjíždět do dalekých krajů,
- nemusíte si brát na několik měsíců dovolenou,
- nezanedbáte nic ve škole,
- nemusíte na dlouho opustit svou rodinu,
- nemusíte shánět ubytování atd.

Danému projektu věnujete pouze část svého času, někdo věnuje pár minut, někdo několik hodin.

Letošní rok 2024 vyhlásil papež František Rokem modlitby a tak i společným prožíváním Modliteb za ulice můžeme naplnit jeho výzvu, společně se modlit. Modlit se můžeme nejenom za sebe, za svou rodinu, za svůj dům, za svou farnost, ale pokusit se rozšířit perimetr své modlitby a přidat do ní i prvek náhody, něco, co by nás nenapadlo. Můžeme se modlit za ulici, kterou si náhodně v neděli v kostele vylosujeme, obrazně tak přinášíme Krista do této ulice a tak se vlastně stáváme misionáři. Pojďme to společně zkusit, zažijme společně něco nového, zkusme tak symbolicky Modlitbou za ulice propojit Rok modlitby 2024 se Svatým rokem 2025 - rokem naděje za krásnější, klidnější, zdravější, šťastnější, zkrátka za lepší Pardubice.

Začínáme 20. října na misijní neděli.

A jak to vlastně bude fungovat?

1. Vytáhněte si ulici

Zajděte do jednoho z pardubických kostelů (sv. Bartoloměj, Rosice, Klášterní, Mikulovice, sv. Jiljí, sv. Václav-Salesiáni), vytáhněte lísteček s ulicí či místem, za které se budete modlit. Ideální je přijít při nedělní mši, ale lístečky budou připraveny i kdykoli jindy. Doporučujeme nechat jméno ulice spíše na náhodě, uvidíte, třeba poznáte novou část Pardubic.

2. Pomodlete se za ni

Pokud místo či ulici neznáte, zjistěte si, kde je. Forma modlitby je plně na vás. Pokud byste nevěděli, jak na to, jako inspirace může posloužit druhá strana kartičky, na které je společná modlitba. Tip od nás: na místo zajděte a zjistěte, co v dané ulici vlastně všechno je a kdo tu žije.

3. Přineste své modlitby do obětního průvodu

Na kartičku napište svoje jméno (pokud chcete) a přineste ji v neděli na mši svatou do jakéhokoli pardubického kostela (sv. Bartoloměj, Rosice, Klášterní, Mikulovice, sv. Jiljí, sv. Václav-Salesiáni), kde se v obětním průvodu přinesou kartičky před oltář.

4. Uvažte pro ni mašli

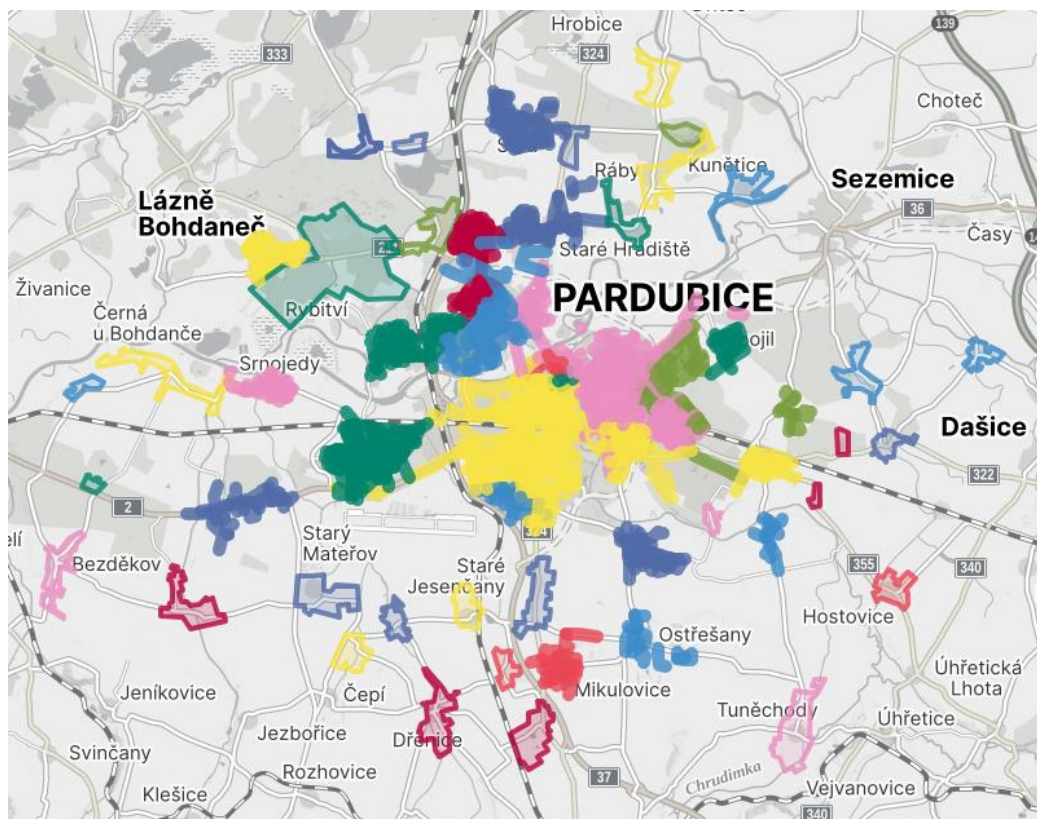
Po skončení mše svaté uvažte za promodlené místo mašli (budou v kostelech připravené). Můžete na ni napsat, co budete chtít: vzkaz, jméno, přání místu nebo ulici, můžete ale i nakreslit, co vám zrovna přijde na mysl. Jen pamatujte, že to, co je na mašli, si bude moci přečíst kdokoli.

5. Sledujte, jak modlitba proměňuje Pardubice

Věříme, že modlitba může proměnit naše město a naše vesnice. Abychom všichni viděli, jak naše výzva postupuje, připravili jsme interaktivní mapu, na které si můžete prohlédnout, za jaké ulice a významné objekty se již někdo modlil. Tak, jak se postupně budeme modlit, bude se šedá mapa obarvovat, až se dostaneme ke krásné barevné mozaice.

Průběžné informace o aktivitě včetně interaktivní mapy najdete na webu modlitbyzaulice.cz

Koncem roku plánujeme start další fáze této aktivity, chtěli bychom se totiž pokusit modlitbu a její význam více přiblížit i lidem, kteří do kostelů nechodí. Přeji nám všem, ať si každý v této aktivitě najde své místo a prostřednictvím Modliteb za ulice zažije dotek Ducha svatého.

Společná modlitba:

Bože, ať Tvá láska, pokoj a požehnání ty, kdo zde pracují, žijí a tudy půjdou, promění a chrání. Amen.

MODLITBY ZA ULICE Pardubice a okolí

• Za přípravný tým Tomáš Kučera

Bohoslužby a pobožnosti v dušičkovém období

POŘAD BOHOSLUŽEB

SLAVNOST VŠECH SVATÝCH		VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	
1. LISTOPADU		2. LISTOPADU	
ČAS	MÍSTO	ČAS	MÍSTO
06:30	kostel sv. Jana Křtitele	06:30	kostel sv. Jana Křtitele
12:00	kostel sv. Jana Křtitele	08:00	kostel sv. Václava (Salesiáni)
18:00	kostel sv. Bartoloměje	09:00	kostel sv. Bartoloměje
18:30	kostel sv. Václava (Salesiáni)	18:00	kostel sv. Jana Křtitele

DUŠIČKOVÉ POBOŽNOSTI

2. LISTOPADU		3. LISTOPADU	
ČAS	MÍSTO	ČAS	MÍSTO
16:30	Pardubice – hlavní hřbitov, u kříže (poblíž kněžských hrobů)	9:00	Třebosice – hřbitov
		9:00	Rosice nad Labem – hřbitov
		10:15	Lány na Důlku – hřbitov
		11:30	Mikulovice – hřbitov
		16:45	Pardubičky – hřbitov

PODMÍNKY PRO ZÍSKÁNÍ PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ

a)	Svatost smíření (v okruhu asi 14 dní)
b)	Účast na mši svaté a přijetí sv. přijímání
c)	Modlitba na úmysl Svatého otce
d1)	1. 11. odpoledne a 2. 11. po celý den při návštěvě kostela Modlitba Páně a Vyznání víry
d2)	1. 11. - 8. 11. při návštěvě hřbitova jakákoliv modlitba za zemřelé

První setkání Alfa kurzu v Pardubicích

Máme za sebou první setkání letošního Alfa kurzu v Pardubicích a moc se povedlo! Přihlásilo se celkem 36 zájemců, mezi nimiž jsou nejen lidé z farnosti, ale i ti, kdo se s křesťanstvím teprve seznamují. To je právě to, co je na Alfě skvělé – je otevřená pro každého.

Co mě osobně na prvním večeru zaujalo nejvíc, byla upřímnost a otevřenost účastníků už během úvodních rozhovorů ve skupinách. Bylo vidět, že každý přišel s různými otázkami a očekáváními, ale zároveň i s touhou porozumět více životu a víře. Rád bych vás všechny poprosil o modlitbu za účastníky Alfa kurzu a účast na adoracích, které probíhají každý čtvrtek od 18:30 do 20:30 v kostele sv. Bartoloměje. Prosím, věnujte chvíli modlitbě za to, aby se srdce účastníků otevřela, aby každý našel odpovědi na své otázky a aby v nás rostla touha poznávat Boha. Vaše modlitba má obrovskou sílu a význam nejen pro přihlášené do Alfa kurzu, ale také pro nás – vedoucí.

Moc děkuji všem, kteří se zapojili – ať už jste přišli na kurz, nebo nás podporujete modlitbou. Také bych rád poděkoval Pavle Pecnové a dobrovolníkům za bezchybnou přípravu občerstvení. Nemohu nezpomenout celý tým vedoucích, kterým rovněž patří velké díky za organizaci, spolupráci a vedení. Těším se na další setkání a jsem zvědavý, co nového společně objevíme.

• Tadeáš Kouřil, koordinátor Kurzu Alfa

Pozvání k účasti na společném díle:

Podpořte nový oltář v kostele sv. Bartoloměje

V současné době, k 12. říjnu 2024, máme na účtě shromážděné prostředky ve výši **1.184.187 Kč** věnované na realizaci nové liturgické úpravy. Většinu vybrané částky prakticky poskytla jedna soukromá osoba (800 tis. Kč). Na účet dále přispělo 41 lidí, z toho 10 osob částkou nad 10 tis. Kč. Při dvou kostelních sbírkách se vybralo 66.460 Kč. Finanční spoluúčast přislíbilo také město Pardubice a Pardubický kraj. Za všechny poskytnuté dary patří všem velký dík.

I když jsme očekávali více individuálních dárců, jsme naopak potěšeni ochotou kraje a města se na této akci v letošním a příštím roce podílet. Vzhledem ke shromážděné částce ekonomická rada doporučila záměr k realizaci a rozhodla o přípravě realizace včetně podrobnější dokumentace a předběžného výběru zhotovitele.

Nejvíce si člověk váží věcí, které ho stojí nějaké úsilí či peníze. Nebo je přesvědčen o důležitosti věci a snaží se pro jejich realizaci nadchnout i další. Cílem není pouze upravit presbytář a postavit oltář. Cílem realizace v závislosti na dostatku financí je smysluplně završit funkční liturgický prostor kostela včetně ozvučení, osvětlení a dalších prvků a vybavení.

Rádi bychom vás osobně poprosili o zvážení vašich finančních možností a povzbudili vás k účasti. Ideální je příspěvek formou daru, který lze využít ke snížení daňového základu za rok 2024. Další možností je příspěvek do účelové kostelní sbírky, která je plánovaná na neděli 10. listopadu. Velmi uvítáme také pomoc při sdílení informací o plánovaném záměru např. na sociálních sítích či oslovením svých blízkých. Každý máme přátele či známé, kteří se zajímají o dění kolem sebe, a kterým by mohla být tematika rozvoje kulturních hodnot blízká. Jde o mimořádnou příležitost podílet se na současné úpravě interiéru pozdně gotického kostela pod taktovkou významného českého architekta Josefa Pleskota.

Zajímavou motivací může být i skutečnost, že dárci částky nad 10 tis. korun mohou být zapsáni na listinu dárců a vloženy do schránky pod oltářem jako připomínka pro další generace. Vzorový text, který lze podle potřeby upravit a využít pro šíření informace, je společně s fotografiemi k dispozici na stránce **www.oltarprobartolomeje.cz**

Je pravda, že k mnohým uměleckým dílům si většinou najdeme vztah až po jejich realizaci (líbí se nám či nikoliv), nicméně díky vizi architektů se můžeme pro danou věc nadchnout i dříve. Zvláště když víme, proč ji chceme a k čemu má sloužit. Bylo by promarněnou příležitostí, kdybychom nevnímali krásu a jedinečnost našeho kostela.

Všem, kterým není osud kostela lhostejný, nabízíme účast na přednášce odborníka z Katolické teologické fakulty UK, P. Jana Kotase, který absolvoval postgraduální studia z liturgiky v Římě a tématem liturgického prostoru se zabývá. Je to příležitost rozšířit si své vědomosti a také si odpovědět na otázky, které jsou nyní aktuální (z jakého materiálu má být oltář, na jaké straně má být ambon, kde mají sedět jáhni či koncelebranti, kde může být umístěn evangeliář, jaké jsou nové „trendy“ v liturgice v souvislosti se změnou kultury apod.).

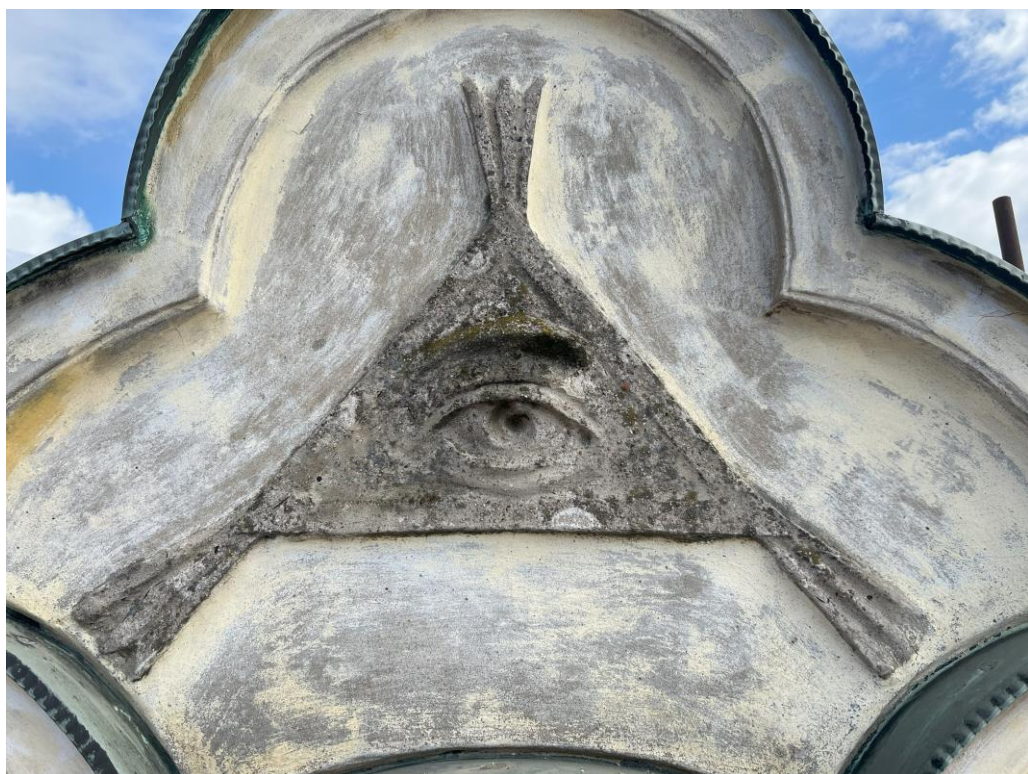
**Přednáška s P. Janem Kotasem
se uskuteční přímo v kostele sv. Bartoloměje ve středu 6. listopadu v 18:30.**

Všichni jste srdečně zváni.

• *Jan Uhlíř a Jiří Pavlík*

Kostel sv. Bartoloměje získává novou tvář

Práce na opravě fasády kostela sv. Bartoloměje pokračují, vedle zedníků se na stavbě pohybují restaurátoři, kteří postupně očišťují kamenné prvky a sochařskou výzdobu.

V mnoha případech je nutné poškozené části sanovat, zakonzervovat a domodelovat chybějící části. Důležitým úkolem je nyní vyvzorkování správné barevnosti finálního nátěru omítaných ploch, neboť nový odstín bude mít výrazný dopad na celkový vzhled památky. Podrobným rozbořem archivní dokumentace a analýzou dochovaných omítkových vrstev autor projektové dokumentace dospěl k závěru, že kostel byl v době přístavby západní předsíně z roku 1912 opatřen omítkami v šedohnědém odstínu malty nejspíše s rezným povrchem bez dalších vápenných nátěrů.

Současná žlutá a bílá barevnost pochází z opravy fasády v 80. letech 20. století. V souladu s názorem pracovníků památkové péče bude nový nátěr přizpůsoben vzhledu ze začátku 20. stol., a proto bude pojetí fasády jednobarevné a odstín laděn do šedo okrově pískové barvy. Omítka se bude barevně více přibližovat kamennému povrchu, což sníží kontrast mezi barvou omítky a barvou rezného povrchu zdiva z pískovce a znělce.

Výsledný výraz bude působit více uceleně a klidně a bude odpovídat původnímu architektonickému záměru architekta Bóži Dvořáka.

• Lukáš Pavlík, člen ERF

Úklid kostela sv. Bartoloměje – prosba o pomoc

Za úklidovou skupinu kostela sv. Bartoloměje vás prosíme o pomoc: náš věkový průměr je dosti vysoký, a i když práci zatím zvládáme, cítíme potřebu střídat se s dalšími skupinami. Můžete se, prosím, tímto problémem zabývat a zvolit vhodný způsob, jak oslovit věřící k ochotě zapojit se do práce?

Jedna skupina je málo, více skupin by se střídalo v delších intervalech např. jednou za dva měsíce. Dobrou inspirací mohou být Salesiáni, kde se při úklidu střídá 7 skupin.

Úklidová skupina v kostele sv. Bartoloměje pracuje v počtu 5–6 lidí 1 x za dva týdny, v pátek od 8:00 do 9:15 hod.

Úklid není příliš náročný:

Jeden (ideálně muž) vysává koberce u vchodů a u oltáře, ostatní se dělí o stírání lavic a podlah, presbytáře a sakristie, při dostatečném počtu lidí se uklízí i na kůru.

Čas úklidu by se jistě dal přizpůsobit – záleží na dohodě - např. v podvečerních hodinách (před bohoslužbou) nebo po bohoslužbě, aby vyhovoval např. i pracujícím lidem.

Děkujeme za pochopení.

• Iva Maryšková, Mária Francová, manželé Zajícovi

„Bud' vítána“

Je čtvrtek 3.10. krátce před 19 hod. a já přicházím do kostela svatého Bartoloměje. Opatrně procházím přítím a sedám si do přední lavice. V tichosti poklekám před Nejsvětější Svátostí a pokouším se ztišit myšlenky. Zavřu oči a v hlavě mi zazní věta „Bud' vítána“. S údivem a radostí si znovu připomenu slova, která zazněla na nedávné slavnosti přijetí do katechumenátu a byla pro mě jedním z nejsilnějších zážitků. Slavnosti, kterou pro mě vyvrcholil rok začínající minulé září první návštěvou kurzu Alfa, pokračující navazujícím kurzem Beta a nyní probíhající přípravou na křest. Rok plný radosti ze setkávání se s věřícími lidmi, rok plný hledání a poznávání. V duchu se opět ocitám na slavnostní mši spojené s přijetím do katechumenátu a zároveň s oslavou 25 let kněžství našeho otce Jana Uhlíře. Vzpomínám si na jednu ze schůzek naší přípravy ke křtu, na které jsme byli seznámeni s průběhem tohoto obřadu. Proč přicházím? Co od církve žádám? Napadlo mě tehdy, že na takové otázky pro mě bude radost odpovídat, i když jsem trémista a introvert. Zkrátka nebude přece možné se na to netěšit, nebude možné mít trému. Vidím nedělní ráno tohoto svátečního dne. Všech 11 budoucích katechumenů se schází v radostném očekávání nadcházejícího obřadu. Malý nácvik, vše vypadá dobře. Kostel se plní.

Kontroluji své blízké, kteří mě přišli doprovodit: manžel již zaujal své místo na kůru a můj tatínek s manželkou také našli dvě místa v uctivé vzdálenosti od oltáře. Dcery nemohly být z rodinných důvodů bohužel přítomné osobně, ale jistě jsou se mnou alespoň on-line. A je tu také moje budoucí kmotra Radka, též od ní cítím podporu. Obřad přijetí do katechumenátu začíná, zaznívají dojemná a upřímná vyznání. Také já mluvím. Po označení křížem jsme pozváni do společenství a k účasti na Božím slově a dále rovněž obdarováni knihou Nového Zákona s osobním věnováním od otce Jana. Vše můžeme sledovat z privilegované první řady. Osobní kázání, liturgický obřad proměny eucharistie nebo i jeden z nejsilnějších momentů, kterým je pro mě předání květin otci Janovi od rodičů. Mše pomalu končí, ale slavnost ještě pokračuje a doznívá na farní zahradě. Také já nechávám v sobě vše doznít ...

Pomalu otevřu oči a ocitám se opět v přítomnosti. Na kostelní lavici přede mnou je na malém ústřížku papíru napsaná Modlitba za kurz Alfa. Ano, vždyť opravdu za pár minut začne již další kurz. A tak se ze srdce modlím: za hledající, za otce Jana i za celý tým:

„Pane, prosím, dej se poznat lidem, kteří upřímně hledají pravdu a smysl života. Naplň také jejich život láskou, radostí a pokojem. Tak jako jsi naplnil i ten můj... AMEN.“

• Irena Zálesáková

Václavova slavnost s Václavem u Václava aneb kolik Václavů v textu napočítáte?

Milí pardubičtí, mnozí víte, že od OteFestu se nám Václav vskutku vybarvil! Látkovou foto-zvětšeninu hlavního kostelního obrazu nahradila doopravdická malba pana Václava Sokola. Při svatováclavské slavnosti v neděli 29. září nám mistr v doprovodu své dcery a spoluautorky Magdaleny Martinovské obraz představil a otec Jiří ho požehnal. Pečlivě jsme si zjistili, že ho můžeme pokropit vodou, aniž by mu to ublížilo. (Ať žijí zájmena!)

Pravděpodobně poprvé v historii (minimálně v té liturgické) zaznělo na slavnost sv. Václava evangelium *Mistře, kde bydlíš?* Zcela pochopitelně, protože je motivem nejen obrazu, ale zejména celého pardubického salesiánského díla. Otec Václav si však moc nezakázal.

Tentokrát jsme všichni společně přemýšleli nad tím, co našemu Salesiánskému centru a městu Pardubice přejeme. Své myšlenky, touhy, obrázky apod. jsme zachytili na lístečky. (Ty si zapamatujte, ještě o nich bude zmínka.) Nesměl chybět závěrečný svatováclavský chorál, za jehož zpěvu jsme liturgickým průvodem kráčeli ke hřišti, k připravené jámě a konvím. Proč?

Věděli jste, že ve Stochově u Kladna se nachází dub, který podle legendy zasadila Ludmila při narození Václava (oba tehdy byli ještě liturgicky nesvatí)? Kdo nevěří, ať tam běží nebo dojede (zastávka busu U Dubu). A my jsme si (a také ostatní!) v Pardubicích také zasadili dub. Symbol růstu, pevnosti a dlouhodobosti, k jehož kořenům jsme vsypali právě ony papírky, naše přání a také odhodlání přispívat k růstu našeho společenství každý svým jedinečným způsobem. Dub přinesli a zasadili Pepa a Kuba Dospělovi, otec a syn. Protože naším centrem procházejí děti, mladí, dospělí i senioři, zalití dubu obstarali zástupci všech generací, na znamení předávání víry, života. Dub se dočkal nejen vody, ale také požehnání, a liturgickou tečkou se stala píseň oblíbená u dětí i mnohých dospělých: „Budu jako strom a mojí oporou je mi živý Pán“. Ať to tak opravdu je!

Po občerstvovací pauze jsme se sešli opět v kostele, kde proběhlo velmi pestré (otec Jiří je zdatný dramaturg) představení různorodých aktivit našeho centra. Dozvěděli jsme se o sobě vzájemně zase o něco víc a zažili, že si spolu s ukázkami z filmu můžeme vzájemně říct „S tebou mě baví svět“. Ani nám nevadilo, že oběd začal později. Posilnění gulášem a buchtami se někteří odebrali do svých domovů a jiní do tělocvičny, kde začala také velmi podstatná část slavnostního dne, volejbalový turnaj. Došlo k zázračnému rozmnožení: z pěti jednotlivců přihlášených ve whatsappové skupině se staly čtyři týmy po šesti hráčích. Přišli zkušenější i ti méně zdatní, ale velmi odvážní. Byla to hra, zábava, radost, výborná atmosféra... Všichni si to užili, za což patří velký dík Pavle Dospělové, hlavní organizátorce a rozhodčí v jedné osobě. Počasí i organizace vyšly na jedničku. Bohu díky, sv. Donu Boskovi díky, sv. Václavovi taktéž. A všem, kteří přišli slavit, žehnat, tvořit... Na viděnou určitě dříve než za rok!

• *Pardubičtí salesiáni*

P. S. Kdo jste správně určil počet Václavů v textu, můžete za odměnu zavítat na některou z našich mší svatých a obrazem se pokochat.

„... Zasazujeme dub. Chceme, aby nám připomínal nejen znovuotevření našeho domu v ParDUBicích, ale i hloubku našich kořenů a sílu víry. Tak jako tomuto stromu dáváš dostatek vody, světla a prostoru pro jeho růst, požehnej + i nám, mladým i starším, abychom se otevírali všem tvým darům, vytvářeli zde zázemí pro sebe i druhé, rostli ve víře a stávali se tak zralými lidmi.“ (z žehnání dubu)

„Bože, Ty jsi vdechl život nám i celému stvoření. Dej, ať si jako sv. Václav uvědomujeme jedinečnost a důležitost každého člověka. Ať všichni mocní chrání svobodu a důstojnost všech lidí. Veď nás k citlivosti ke kráse uměleckých děl a k vděčnosti za ty, kteří svým nadáním přispívají k našemu zušlechtění.“ (z přímlovu)

„Nesmíme nikdy zapomínat na to, že každý mohutný strom započal svoji dráhu jako nepatrná sazenička.“ (Konrad Adenauer)

(citáty ze zalévání dubu)

"Nic bez Tebe, nic bez nás"

aneb 3denní duchovní obnova seniorů ve Slavoňově

V nadpisu je krátká formulace schonstattské úmluvy lásky. Ti, kteří uzavírají tuto úmluvu, se dávají Bohu k dispozici. Chtějí být svědky Boží lásky na místě, kde stojí: na pracovišti, v rodinách, ve farnosti... To nás inspirovalo po celý pobyt ve Slavoňově. Ve dnech 15.-18. září jsme již podruhé odjeli na duchovní obnovu, letos o jeden den delší. Odjížděli jsme s obavami, protože řeky kulminovaly a situace byla obzvlášť na Moravě kritická. V Mariině zahradě byl ale klid.

Každé ráno jsme začínali v kapli modlitbou ranních chval. Modlitbami jsme pamatovali především na lidi postižené povodněmi a prosili Pána, aby zmírnil jejich trápení.

Již Galileo Galilei v 16. století prohlásil, že jsou 2 Boží knihy – Bible a příroda.

Při pobytu jsme měli možnost dotknout se tajů obou knih. Otec Jan připravil několik témat, která jsme si přečetli a společně se nad nimi zamýšleli. Probírali jsme např. význam modlitby-jak je důležité se modlit nejen za své blízké, ale především za ty, kteří nám ubližují nebo nás nemají rádi. Bylo to silné téma a jistě na něm budeme dále pracovat.

Další téma se týkalo stáří – téma vhodné pro nás, 14 seniorů. Podnětem byla kniha Aleše Opatrného "Výzvy stáří". Nezapomenutelné byly bohoslužby v Rokoli, Slavoňově, Neratově. Kostel v Neratově sám o sobě vyzařuje tajemnou krásu.

Slunce pronikalo skleněnou střechou a z kůru 2 zpěvačky pardubického chrámového sboru zazpívaly píseň Máti Páně přesvatá...

Nejvíce nás všechny oslovila adorace ve zšeřelé rokolské kapli, kde jsme mohli Bohu přednést svoje chvály, prosby a díky. Asi každého z nás zasáhlo osobní svátostné požehnání.

Jeden večer jsme měli zpestřený promítáním obrázků a vyprávěním manželů Strouhalových, kteří v květnu putovali do Santiaga de Compostela. Vtipnými komentáři nám přiblížili cestu i atmosféru tohoto přes 100 km dlouhého putování. Obdivovali jsme je a trochu i záviděli. O materiální posilu se nám letos staraly 2 kuchařky, Věruška a Helenka, takže dobrého jídla byl nadbytek a za to jim patří naše velké poděkování. Ráda bych vyzdvihla úlohu našeho hlavního organizátora, otce Jana. Byl pro nás výborným učitelem, metodikem, přítelem, trpělivým posluchačem a moderátorem, uměl taktně přerušit některé z nás, jejichž projevy oplývaly epickou říší. Ale také dokázal povzbudit ty uzavřenější... Moc děkujeme.

Co se týče počasí, vystřídal se celá škála. Déšť, vítr, slunce, překrásný úplněk, který zářil, když jsme se vraceli z večerní adorace.

Tvůrce, v kterého věříme, nám umožnil postupně odhalit a poznat tajemství Bible i přírody – toho velkého vesmíru kolem nás, ale i toho vnitřního v nás. A to je nejdůležitější smysl údeľu, který má nejen křesťan, ale celé lidstvo na naší Zemi.

• Marie Jirásková

Slavoňovský sen

Měla jsem možnost se zúčastnit duchovní obnovy pro seniory ve Slavoňově jako kuchařka. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem děvčatům, Vendovi i Jirkovi za skvělé přijetí mezi sebe. Pobyt mě naplnil pohodou, klidem a optimismem, že stárnout se může s radostí a grácií. Doufám, že příští rok budu zase s nimi při tom. Díky.

• Věra Pavlíčková

Věrnost a odevzdanost v modlitbě

4.-5.10. proběhlo v Pardubicích celostátní setkání Modliteb matek (MM) z komunity Solace. Jako jedna z účastnic jsem mohla prožít krásné společenství žen, které se modlí nejen za své děti a svou rodinu, ale také jedna za druhou a za rodiny maminek z celého světa.

Díky osobním svědectvím, která na setkání zazněla, jsem si znovu uvědomila sílu modlitby a potřebu modlit se věrně a vytrvale, aby modlitba přinášela plody.

S láskou a vděčností jsem vzpomněla na své životní okamžiky, o kterých vím, že je Bůh proměnil díky modlitbě. Spiritualitou MM je úplné odevzdání se Boží vůli. Tomu se stále učím. Milé maminky, „Vstaňte a nebojte se.“ (Mt 17, 7), říká nám motto letošního národního setkání MM.

K tomuto verši si pro sebe jako myšlenku ze setkání přidávám: neboj se nechat se milovat Bohem jako jeho královská dcera, pak budeš moci nést Jeho lásku dál. Díky Bohu a všem národním a našim pardubickým organizátorkám a dobrovolnicím za krásné setkání.

• *Štěpánka Gottwaldová*

Pouť ve Staré Boleslavi

V sobotu 28. září 2024 se uskutečnila Svatováclavská pouť ve Staré Boleslavi. Jeli jsme i my ministranti spolu s naším kostelníkem panem Václavem Metelkou vlakem. Po příjezdu do Staré Boleslavi jsme se šli převléknout do ministrantského oblečení. Společně s arcibiskupem, biskupy, kněžími a dalšími ministranty jsme ve slavnostním průvodu přišli slavit mši svatou na náměstí. Hlavním celebrantem byl arcibiskup pražský a primas český Jan Graubner.

Po mši svaté jsme si prohlédli město a navštívili stánky. Odpoledne jsme se vrátili zpátky domů rovněž vlakem.

Děkuji panu Metelkovi, že pro nás ministranty akci zorganizoval a putoval do Boleslavi s námi. Byli jsme tam s bratrem poněkolkáté a pokaždé je to pro nás velký duchovní zážitek. Bohu díky.

• *Daniel Zelenka*

Výsledky sčítání lidí v kostelích pardubické farnosti

Kostel	Čas	Celkem	Ženy	Muži	Výděleční	Nevýděleční
<i>Bartoloměj</i>	7:00	46	23	19	16	25
<i>Rosice</i>	8:00	38	23	15	15	23
<i>Třebosice</i>	8:00	14	9	4	5	7
<i>Bartoloměj</i>	9:00	148	91	55	68	74
<i>Salesiáni</i>	9:00	151	79	72	61	90
<i>klášterní</i>	10:00	165	84	79	63	97
<i>Mikulovice</i>	10:30	36	22	14	20	16
<i>Salesiáni</i>	10:30	57	24	33	24	33
<i>Jiljí</i>	17:00	61	35	26	28	32
<i>Jan</i>	18:00	86	51	34	36	49
<i>Bartoloměj</i>	19:00	99	61	36	58	37
Celkem		901	502	387	394	483
Pardubice – celkem		813	448	354	354	437
Pardubice - bez Salesiánů		605	345	249	269	314
Salesiáni		208	103	105	85	123

kostel	Čas	Věk 0–6	Věk 7–15	Věk 16–20	Věk 21–30	Věk 31–40	Věk 41–50	Věk 51–60	Věk 61–70	Věk 71–80	Věk 81–90	Věk 91–100
<i>Bartoloměj</i>	7:00	0	2	2	0	1	4	6	11	12	5	3
<i>Rosice</i>	8:00	1	4	0	4	0	3	8	3	6	8	1
<i>Třebosice</i>	8:00	3	0	0	0	2	0	4	2	3	0	0
<i>Bartoloměj</i>	9:00	3	2	8	19	8	22	25	23	21	16	1
<i>Salesiáni</i>	9:00	11	35	6	8	11	32	17	8	14	9	0
<i>klášterní</i>	10:00	21	37	9	21	20	30	11	7	9	0	0
<i>Mikulovice</i>	10:30	4	4	2	2	5	11	3	2	2	1	0
<i>Salesiáni</i>	10:30	2	6	4	3	4	8	8	12	10	0	0
<i>Jiljí</i>	17:00	4	11	3	1	8	6	12	5	9	1	1
<i>Jan</i>	18:00	1	11	3	5	3	15	10	16	9	12	1
<i>Bartoloměj</i>	19:00	4	7	5	10	13	14	21	11	11	3	0
Celkem		54	119	42	73	75	145	125	100	106	55	7

Některé odevzdané lístky neměly označené všechny odpovědi, proto se celkové součty nemusí vždy shodovat.

Dagmar Pecková v Mikulovicích a sbírka na opravu varhan

V neděli 6. 10. 2024 se uskutečnil jedinečný koncert Dagmar Peckové v kostele sv. Václava v Mikulovicích. Dagmar Pecková naše pozvání přijala s radostí a nadšením, neboť má k mikulovickému kostelu blízký vztah. Narodila se v sousední obci Medlešice, v našem kostele byla pokřtěna a v dětství tam chodila na bohoslužby. V podání Dagmar Peckové zazněly Biblické písně od Antonína Dvořáka za klavírního doprovodu Adama Suka, mladého devatenáctiletého talentovaného klavíristy z Dražkovic. Setkání talentů hudebního světa, pocházejících ze sousedních obcí, v mikulovickém kostele bylo velkým kulturním i duchovním zážitkem.

Jediné, co koncertu chybělo, byla varhanní preludia Biblických písní, která nebylo možno nahradit klavírním doprovodem. A proto jsme tímto koncertem otevřeli sbírku na opravu jedinečných varhan z roku 1792, které jsou již velmi zchátralé. Budeme vděční za jakýkoliv příspěvek na jejich opravu. A třeba jednoho dne na nich zazní Biblické písně v plné nádheře.

• Kateřina Němcová

Pomoc Ukrajině v naší farnosti

Pokračujeme v pomoci napadené Ukrajině. V předsíni kostela u Salesiánů je umístěna krabice, do které můžete vkládat svou pomoc nebo ji osobně předávat manželům Tenkovým. Díky široké síti dárců jsme mohli na Ukrajinu odeslat už téměř 15 tisíc zákopových svící a 42 maskovacích sítí. Zákopová svíce hoří až 5 hodin, lze na ní ohřát jídlo, kávu, čaj, zahřát ruce, nohy, vysušit oděv, sledovat plamen ve tmě, mokru, zimu a samotě a vnímat naději a podporu

jiných lidí. Zákopové svíce vyrábíme z plechovek, které seřezáváme na výšku 7 cm, plníme je kartonem a dvakrát zaléváme voskem. Jsme vděční za každou plechovku (ne hliníkovou) a za každý kousek vosku, i v různých skleněných nebo jiných nádobkách. Dále na výrobu maskovacích sítí sbíráme syntetický tenký textil v přírodní hnědé a zelené barvě typu podšívkovina, padákovina. Ložní a jiné bavlněné prádlo barvíme na přírodní barvy.

Ten, kdo se rád modlí rukama, může dostat právě tento textil, aby ho nastříhal na proužky o šíři 5 cm se speciálním prostřihem pro napojení pruhů navzájem, do kterého vás rádi zasvětíme. Pro zájemce můžeme zapůjčit i řezák se speciální podložkou, se kterým jde práce dobře od ruky. Přijďte s námi tkát sítě!

Další možnost tvořivé modlitby je vhodná i pro děti. E-mailem vám zašleme soubor k vytisknutí obalů na zákopové svíce s podporujícími nápisy v ukrajinštině. Ty můžete dokreslit a vrátit. Pro charitativní akce vám dovezeme krabice zákopových svící a obaly můžete lepit přímo na ně. Vznikne váš vzkaz pro civilistu nebo vojáka kdesi daleko od našeho klidu a bezpečí. Sbíráme energetické tyčinky, sušené maso, vlhčené ubrousky, termofolie, hřejivé polštářky do bot, léky na nachlazení, autolékárničky. Dlouhodobě spolupracujeme s Oksanou, maminkou vojáka, který sloužil u 14. brigády. V současné době zajišťuje finance pro nákup pomoci pro vojáky na zimu. Finanční sbírka na termofolie, pončopláštěnky, hřejivé polštářky do bot, vlhčené ubrousky a léky bude použita pro nákup těchto věcí přímo na Ukrajině, což je levnější a jednodušší kvůli dopravě.

Příspěv můžete na Oksanin účet u České spořitelny č. ú.: 4408394013/0800.

Zajistíme odvoz vámi již nepoužívaných holí, berlí, vozítek, chodítek, inkontinenčních pomůcek, dětských plen a dalších potřeb do zdravotnických a sociálních zařízení na Ukrajině. Děkujeme všem dárcům a spolupracovníkům.

kontaktní údaje: **Tenkovi**, e-mail: **olgatenkova@gmail.com**, tel.: **731 598 936**.

Farní kronika – historická tvář farnosti

Mnozí z nás vlastníme ve svých rodinách rodinné i rodové fotografie, vedeme celé rodokmeny a jsme hrdi na to, že při různých příležitostech můžeme o našich předcích vyprávět. Víme, jak žili, co nám předali a za co jim jsme vděční.

Jestliže víme, že farnost sdružuje věřící dané církve na určitém území, charakterizujeme ji v dnešní době nejčastěji jako farní rodinu nebo farní společenství. I toto uskupení věřících má na daném území svoji historii, ze které se můžeme poučit, jak naši předkové žili a co pro ně farní společenství znamenalo. K tomu by měla přispět farní kronika, ve které je historicky zaznamenán život farnosti.

Kronika naší farnosti má dlouhé historické trvání, ale za uplynulá léta jsou v ní „prázdná místa“. Přišel čas, aby ve farnosti sv. Bartoloměje v Pardubicích kronika ožila, aby se prázdná místa doplnila a aby se ve vedení kroniky pokračovalo. Jedině tak budeme mít opět možnost předat budoucím generacím skutečnosti ze života farnosti. Jako podklad máme k dispozici farní Zpravodaje – od prvního čísla z roku 1999 až do současnosti. Zpracovat tuto dobu a události patřící do kroniky bude tudíž dostupné, přestože zabere více času a bude vyžadovat mravenčí píli. Pro zajímavost uvádím, že za uvedené období vyšlo celkem 213 čísel Zpravodaje. Jelikož ale máme o událostech ve farnosti velké mezery především z let ještě před uvedenou dobou, obrácím se hlavně na pamětníky života farnosti za období 1955-1999. Pokud máte doma z této doby fotografie nebo si snad historicky důležité události pamatujete, ozvěte se, prosím, na kontakt zpracování kroniky – Anna Hofericová, email: anna.hofericova@seznam.cz, tel.: 777 90 54 50, adresa: **Benedettiho 497, 530 03 Pardubice**. Příspěvky v písemné formě a s kontaktem na předávající osobu můžete ponechat ve farní kanceláři, odkud bude materiál předán ke zpracování do farní kroniky. Pokud byste měli zájem o osobní schůzku, je možné toto telefonicky nebo písemně dohodnout. O tom, jak probíhá práce na oživení farní kroniky, budete, dá-li Pán Bůh, průběžně informováni ve Zpravodaji.

In Memoriam P. Františka Ryby (1905–1973)

Chtěl bych zde oživit osobní vzpomínkou památku obětavého kněze a výborného středoškolského pedagoga, jenž mne roku 1946 křtem uvedl do společenství věřících katolických křesťanů.

František Ryba se narodil v Podkrkonoší - Heřmanicích u Nové Paky 12. srpna 1905 v rodině truhláře (12. srpen byl shodou okolností dnem narozenin jeho matky Františky, rozené Kocianové, zbožné venkovské ženy). Jeho otec – truhlář František Ryba – spolupracoval dlouhodobě se známou sochařskou a řezbářskou rodinou Suchardů z Nové Paky na restaurátorských pracích v kostelích. František ml. se rozhodl jít studovat teologii (snad po úmrtí své milé 21leté Aničky roku 1926

na TBC). Studovat ve Vídni, kde děkanem fakulty byl pozdější kardinál P. Innitzer, jenž byl také jeho učitelem. Přednášky se konaly v němčině, ale seminarista Ryba zvládl i slovinštinu. Na kněze byl vysvěcen v Hradci Králové 29. června 1933. Své první místo nastoupil jako 2. kaplan v Kyšperku (dnešním Letohradě), kde působil do srpna 1934.

V období 1934–36 byl 1. kaplanem v Čáslavi. 1. srpna 1936 přišel do Pardubic, kde působil až do svého zatčení komunisty 21. ledna 1949. Působil zde nejdříve jako 1. kaplan arciděkanství úřadu, od 1. prosince 1936 byl suplentem náboženství ve státní reálce. Po skončení zkoušek roku 1938 byl zde profesorem náboženství a stal se kolegou mého otce Josefa Kotyka (1903–1991), rodáka z Novopacka jako F. Ryba. Ten se stal duchovním správcem arnoštovského kostela Zvěstování Panny Marie, nedaleko něhož i bydlel (Klášterní ulice čp. 124). Byl velmi oblíbeným pedagogem, ve školním roce 1937–38 se stal členem výboru Spolku pro podporování nemajetných studujících, mezi něž také ve svém mládí patřil. Stal se tu knihovníkem tzv. bibliotéky chudých. 1. června 1937 vítal na pardubickém nádraží spolu s městskou radou pařížského kardinála J. Verdiera, jenž přijel do ČSR na Sjezd čs. katolíků. V dubnu 1939 – tedy po vzniku Protektorátu se účastnil generální vizitace hradeckého biskupa P. Píchy v Pardubicích. Mezi žáky měl prof. Ryba přezdívku ICHTHIS (řecky ryba, což byl symbol prvních křesťanů známý např. z římských katakomb). Podílel se na pořádání kulturních a sportovních kurzů katolické mládeže a z klášterního kostela vytvořil doslova „studentský kostel“.

S nástupem nacistické totality (1939) se začal prof. Ryba podílet na odbojové činnosti skupiny vedené ředitelem reálky PhDr. Antonínem Blahoutem. Rybův student V. Šupler byl zatčen gestapem spolu se 4 kamarády roku 1943, sám pan profesor řídil sociálně-charitativní činnost Mariánské družiny v Pardubicích a podpůrné akce pro místní židovskou komunitu.

Spolupracoval se skupinou Joba Mísaře (vysílačka v Jandíkově mlýně). Po osvobození roku 1945 se stal členem revolučního ONV a MNV, v němž pracoval jako referent pro hudební školství. Roku 1947 se zúčastnil Slavností sv. Vojtěcha (950 let od jeho mučednické smrti v Prusích) a dostalo se mu cti nést schránku s lebkou slavníkovského pražského biskupa. Již od roku 1942 byl biskupským notářem.

21. ledna 1949 byl zatčen komunistickou StB, krutě vyslýchán a mučen v souvislosti s tzv. Protistátní skupinou prof. J. Žemly a vraždou L. Krátkého, udavačského svazáka, jehož v životě neviděl. Ve své žádosti o rehabilitaci z roku 1968 prof. Ryba popsal podrobně fyzické mučení ve věznicích StB včetně bití gumovým obuškem a kopání do břicha, vybití zubů, ztráty sluchu, bránění ve spánku atd. V pardubické donucovací pracovně dostal zápal plic a byl převezen do Prahy na Ruzyni a pak do Krajské věznice v Chrudimi. Byl sice odsouzen „jen“ na půl roku vězení, ale propuštěn teprve roku 1950, protože v pankrácké věznici si chtěl stěžovat na nezákonný proces, jenž mu znemožnil dokončit studia na doktorát teologie (ThDr.). Po propuštění mu komunistický režim odebral státní souhlas k výkonu povolání. Vrátil se tedy do rodných Heřmanic (č.p. 10), kde byl přinucen stát se členem JZD, jež se však roku 1952 rozpadlo. Pracoval tedy jako soukromý zemědělec. Státu byl povinen dodávat mléko, maso a seno. Choval proto kozy a krávy. Byl pod stálým dohledem StB, jež vstoupila do jeho života ještě jednou výrazně a překvapivě, když v Nové Pace pomohl zachránit z havarovaného auta i svého bývalého vyšetřovatele z Pardubic. Za Pražského jara 1968 se zúčastnil ustavující pardubické schůze Klubu 231 bývalých politických vězňů. Byla mu povolena práce výpomocného kněze na Novopacku, v Žacléři a Olešnici. V 70. letech si léčil v nemocnici v Nové Pace sněť v noze. Zemřel tu 11. května 1973. Jeho pohřeb v Nové Pace 17. května 1973 se stal velkou protikomunistickou demonstrací. Účastnil se jí i tajně vysvěcený biskup K. Otčenášek, tehdy farář v Ústí n. L. – Trmicích, osobní přítel P. Ryby. Na P. prof. Rybovi se naplnila slova Davidova žalmu 27, verš 1-2: *„Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál?“* Prof. Ryba byl pohřben v Nové Pace, kde mu udělili roku 1994 čestné občanství in memoriam (na návrh Konfederace polit. vězňů). Bylo by jistě pěkné vzpomenout na něj i při Rekviem v klášterním kostele v Pardubicích...

• J. Kotyk

Charita

Nové středisko Oblastní charity Pardubice v Dražkovicích

Ve středu 28. 8. 2024 jsme slavnostně otevřeli nové středisko v Dražkovicích. Budova slouží jako zázemí pro Charitní pečovatelskou službu Pardubice, osobní asistenci a Domácí hospic Andělů strážných. Nové prostory jsou bezbariérové a nabízí také paliativní ambulanci, kam mohou pacienti v pokročilém stádiu onemocnění přijet za lékařem, který jim pomůže od bolesti a poskytne psychosociální podporu.

Ve čtvrtek 19. 9. 2024 se dveře nového střediska v Dražkovicích otevřely pro veřejnost. Přišlo více než 20 návštěvníků, kteří byli velmi vstřícní a dělili se s námi o vzpomínky na práci v bývalých prostorách. Navázali jsme přátelské vztahy s místními a položili základy pro budoucí spolupráci. Druhý den někteří z nich dokonce donesli rýmovníky, aloe vera, časopisy a další drobnosti, které potvrdily přátelskou atmosféru celého Dne otevřených dveří.

Rekonstrukce budovy stála 17 milionů a byla financována z dotačních prostředků Evropské unie, finančních příspěvků dárců, výtěžků Tříkrálové sbírky, benefičních akcí a také s přispěním Pardubického kraje a Statutárního města Pardubice. „*Slavnostní otevření budovy této velikosti je pro nás obrovský úspěch a posun,*“ dodala Marie Hubálková, ředitelka Oblastní charity Pardubice.

Otevírací doba nového střediska Oblastní charity Pardubice, Dražkovice 163 je v pracovní dny od 8:00 do 15:00 hodin.

Studenti Konzervatoře Pardubice podpořili Domácí hospic Andělů strážných

V prostorách Sukovy síně Domu hudby v Pardubicích se v pondělí 9. září uskutečnil 2. ročník Benefičního koncertu na podporu Domácího hospice Andělů strážných. Událost přilákala bezmála 200 návštěvníků. Koncert se konal pod záštitou Romana Lína, náměstka hejtmana Pardubického kraje. Nechyběl ředitel Komorní filharmonie Pardubice Pavel Svoboda a paní Hana Demlová, někdejší primátorka Pardubic.

A také náměstkyně ministra obrany pro řízení sociální, zdravotní a bytové oblasti, která se dlouhodobě podílí na organizaci Tříkrálové sbírky v Oblastní charitě Pardubice. Hospicová péče je hrazena zdravotními pojišťovnami maximálně z 60 %. Zbývajících 40 % musí být financováno z darů, příspěvků a výtěžků z benefičních akcí. V minulém roce měl Domácí hospic Andělů strážných v péči více než 300 pacientů. Děkujeme všem zúčastněným za jejich podporu a srdečně zveme na 3. ročník, který proběhne 22. 9. 2025.

Vrchní sestra Domácího hospice Andělů strážných oceněna za péči o druhé

Gočárova galerie v pátek 13. září 2024 poprvé hostila slavnostní předávání ocenění Sestřička Pardubického kraje. Nominováno bylo téměř 100 sester. V kategorii Sestra v sociálních službách dosáhla nejvyššího ocenění Markéta Vašková, vrchní sestra Domácího hospice Andělů strážných. *„Říkejte svým blízkým: Mám vás rád! Mám vás ráda! Mám tě rád! Mám tě ráda! Protože nikdy nevíte, kdy to říkáte naposledy,“* pronesla Markéta.

Děkujeme Tobě a celému andělskému týmu za vaše nasazení a práci.

Oblastní charita Pardubice – Povodně v Luži

O víkendu 14. a 15. září čelila Česká republika povodním, které otiskly svou ničivou sílu především na severu Moravy. V Pardubickém kraji neměla velká voda tak katastrofické následky, přesto se vepsala do osudů zaměstnanců Oblastní charity Pardubice, kteří pomáhali s evakuací právě v Luži. V nejpostiženější Jeronýmově ulici se nachází klubovna nízkoprahařského centra Cesta. Děkujeme zaměstnancům Charity a dobrovolníkům za obětavou práci během povodní a při odklizení škod. Slova díky také patří všem, kteří přispěli v materiální sbírce.

Pozvánka

Oblastní charita Pardubice srdečně zve na tradiční výrobu adventních věnců, která proběhne ve dnech 19. – 21. 11. v Kulturním domě Dukla. Výtěžek z prodeje podpoří činnost Domácího hospice Andělů strážných. Více o tradiční benefiční akci se dozvíte na www.pardubice.charita.cz nebo www.hospicpardubice.cz

• Za Oblastní charitu Jana Rokosová

Rozhovor s Katkou a Tomášem Kučerovými

Je už tradicí, že se při dětské mši svaté v klášterním kostele pod oltářem objevují postavičky, které mají přiblížit nedělní evangelium. Ne každý však ví, kdo se za touto službou (nejen pro děti) skrývá. Proto jsme oslovili manžele Kučerovy a položili jim několik otázek týkající se i jiných jejich aktivit.

- Zeptala jsem se Katky:

Každou neděli vidíme v klášterním kostele postavičky vyjadřující obraz evangelia. Jak se na to připravujete?

To je každou neděli jiné. Proměňuje se to, jako celý můj život. Zezačátku jsem se opravdu důkladně připravovala. Přečetla jsem si nejen evangelium, ale i první a druhé čtení. Zkoumala, co mi dohromady chtějí "říci". Povídali jsme si o tom s manželem (teda pokud měl aspoň chvilku čas), někdy i s našimi dětmi, pokud se nacházely doma a udělaly si chvilku ve svém "bohatém" programu. Někdy jsem je v sobotu večer částečně postavila a ráno jsme to společně s Tomem dodělali. Jindy je postavil Tom sám. (Tomáš: Když si vzpomeneme, tak pošleme fotku postavených postaviček v sobotu knězi, aby „věděl“, co má v neděli kázat).

Kolik máte doma postaviček? Koupili jste je nebo si všechny šijete sami?

Postavičky nejdou koupit, vyrobili jsme si je sami pod vedením Marie Klaškové a P. Petra Chalupy na týdenních pobytech v Olomoucké koleji. Jedna postavička nás stála něco kolem 2000 korun, záleží také na její velikosti, a to nepočítám čas a nezbytné náklady na stravu a ubytování.

A je jich hodně. Nemám je přesně spočítané, něco kolem 30, zkusím jmenovat: dvě postavičky Ježíše, Jan Křtitel, Mojžíš, dva farizeové, Sára, Marie, Máří Magdaléna, Marta, apoštolové Petr, Jakub, Jan, Ondřej, Tomáš, Jidáš, Bartoloměj, dva andělé, dva vojáci, dvě miminka, dvě šestileté děti, dvě osmileté děti a pak ještě ovečky a další rekvizity... (Tomáš: první postavičku Ježíše a vojáky pomáhal šít syn Kuba, druhou postavičku Ježíše a apoštola Tomáše jsem šil zase já).

Co vás při práci s dětmi nejvíc bavilo/baví?

Jejich spontánnost, bezprostřednost, schopnost ptát se "Proč?", jejich radost, schopnost žasnout, učit se a všimát si obyčejných věcí (broučka, kytičky, kamínku, větvičky), schopnost snít. (Tomáš: chvíli jsem učil nábožko předškoláků za Kačku a byla to bomba – ta jejich bezprostřednost a čistota, i mě to dost bavilo)

Co považujete při předávání víry dětem za nejdůležitější?

Dělat to, co říkám a říkat to, co dělám, cítím, vidím a slyším.

Jak jste vy sama přišla k víře?

Víra je podle mě dar, který si nelze zasloužit. Musím se rozhodnout, že věřit chci, že mně to za to stojí s vědomím, že nic není "zadarmo", a že toto rozhodování nikdy nekončí a prostě vykročit.

- *Ptala jsem se Tomáše:*

Jste součástí pastorační rady farnosti a máte nyní na starosti Modlitby za ulice.

Jak bude tato aktivita ve farnosti probíhat a v čem vnímáte důležitost?

Dovolte, abych odpověď na danou otázku rozdělil do několika částí:

Já vlastně členem pastorační rady nejsem. Když probíhalo první kolo voleb, tak jsem byl spoustou lidí nominován do kola druhého. Vzhledem k mému pracovnímu vytížení jsem ale nominaci odmítl a druhého kola jsem se již neúčastnil. Důvodem, jak jsem již uvedl, bylo poměrně velké časové vytížení, jednak v práci, dále pak v obci, kde bydlím, zastávám funkci místostarosty a v neposlední řadě v rodině, kterou, musím přiznat, v poslední době „trochu“ zanedbávám.

Když přišlo první jednání pastorační rady, otec Jenda oznámil, že jednání je veřejné. Já měl zrovna volno, tak jsem si řekl, že se tam půjdu podívat, jak to vlastně vypadá, o čem se jedná, jakou to má formu, atd. Dalším důvodem, proč jednání navštívit byla i zvědavost, jak členství v pastorační radě „zvládne“ náš syn Petr.

Na jedné z pastoračních rad padlo téma Rok modlitby. Před cca dvěma roky jsem při duchovní obnově na Eljonu od otce Jiřího Šlégra slyšel o modlitbách za ulice, tak mě napadlo, že bychom to mohli zkusit v rámci Roku modlitby i v Pardubicích. Danou myšlenku jsem nadhodil na pastorační radě, která ji vyhodnotila jako zajímavou. Na příštím jednání PR se však nikdo k danému tématu nehlásil, tak jsem zvedl hozenou rukavici a společně s Ivou Šislerovou a později Davidem Špeldou jsme se do přípravy dané aktivity pustili.

Za to, jak podklady pro danou aktivitu vypadají, bych také rád poděkoval jmenovitě Petru Kučerovi a Kateřině Šislerové, bez kterých by formát dané akce nebyl tak propracovaný jako je teď.

O tom, jak bude daná aktivita probíhat ve farnosti, se dočtete v úvodu tohoto čísla Zpravodaje (na str. 4), tak bych se tady nerad opakoval, a odkáži vás na tento článek.

A k poslední části otázky: „V čem vnímám důležitost,“ mě napadá několik myšlenek. Když jsme přijeli na návštěvu k manželčině babičce a dědečkovi, tak jsem většinou slyšel, jak se za nás modlí, přešel jsem to vždy ve slušnosti s vědomím „to je dobře, modlitbou nic nezkažíte a když vám to udělá dobře, tak proč ne“. Postupem času jsem při návštěvách u nich zažíval pocit klidu, dobra a sílu, která z nich doslova čísla. Vnímám jsem tento klid a když jsme se loučili, vždycky jsem se těšil, že mi před odchodem udělají křížek na čelo a dají požehnání. Cítil jsem sílu jejich modlitby, která se na mě v tu chvíli přenášela (omlouvám se za slzy), naučil jsem se ji přijímat a časem jsem za ni začal děkovat a vážit si jí.

Když se v současnosti loučím s dětmi, rodiči či někým, kdo je blízký mému srdci, tak pokud mi to dovolí, dělám jim křížek na čelo zase já a vnímám to nejenom jako požehnání, ale i příslib toho, že ho ponesu ve svých modlitbách.

A teď v čem je ta důležitost pro farnost:

- 1) Můžeme se modlit všichni společně, můžeme, ale nemusíme být v jeden čas na jednom místě, víme ale, že nás je víc a že se modlíme třeba i stejnými slovy, že se modlíme za stejnou věc, máme možnost zakusit něco společného.*
- 2) Nemodlíme se za sebe, ale za druhé, neuzavíráme se do sebe, naopak se otvíráme, vycházíme mezi lidi, mezi nepraktikující, mezi nevěřící (to slovo nemám rád, každý něčemu věří), mezi ateisty, máme možnost šířit Boží lásku prostřednictvím této aktivity mimo kostely, mimo naše rodiny, mimo naše společenství. Můžeme tak prostřednictvím naší přítomnosti v daných lokalitách ukázat, že křesťan je normální člověk.*
- 3) V neposlední řadě si každý z nás může zkusit být chvíli misionářem, aniž by odjížděl do dalekých krajín, každý můžeme zakusit svoje „Missio“.*

Tak to jsem vlastně popsal přínosy a teď snad už k té důležitosti: Důležité je zkusit to a nepřestat. Vzpomněl jsem si na jedno podobenství: kartička se jménem ulice, kterou si v neděli přineseme z kostela, pro nás může být obrazně semínkem a záleží pouze na nás, do jak úrodné půdy dopadne, jak ho budeme symbolicky naší modlitbou zalévat, jak se budeme za danou ulici modlit, jestli se při další návštěvě kostela naše modlitba zhmotní ve vlající stuhu, zda se lidem, kteří v dané ulici žijí, bude žít lépe. Možná, že když my zajdeme do jejich ulice, tak se někdo z nich, díky naší modlitbě, zajde podívat do kostela.

Ve farnosti sloužíte také jako akolyta, co vás vedlo k této službě a jak vlastně probíhá příprava?

Jednoho dne po nedělní mši před klášterním kostelem mě otec Antonín oslovil s otázkou, zda bych se ho nechtěl účastnit přípravného kurzu pro akolyty. Vzal jsem si nějaký čas na rozmyšlenou, probíral jsem to doma s manželkou, zjišťoval, jaké by z toho pro mě vyplývaly povinnosti, a nakonec jsem se rozhodl, že do toho půjdu.

Trochu mě k tomu motivovalo i to, že mladší syn v té době přestal ministrovat, tak jsem si řekl, že začnu ministrovat já a třeba mě v tom časem nenechá a občas mi i pomůže, do té doby jsem totiž nikdy neminstroval, bylo to pro mě něco zcela nového.

A teď k té přípravě. S Liborem, Zdeňkem, a ještě s cca 20 lidmi z královéhradecké diecéze jsme se několikrát v sobotu sešli v Hradci Králové, kde jsme se účastnili seminářů na témata, o kterých se nikde nedočtete a jsou při pobytu v presbytáři důležitá. Ať to byl nácvik čtení, přípravy oltáře, podávání Těla a Krve Páně, otevřeli jsme otázku, jak mluvit k lidem, když jim chceme něco říci, jak číst Bibli, jak se chovat při roznášení Těla Páně při návštěvě nemocného apod., samozřejmě jsme si řekli i něco z teorie a práva katolické církve. Každou sobotu nám přednášel jiný kantor a o to to bylo zajímavější.

Na závěr jsme strávili víkend s P. Karlem Moravcem v Jánských Lázních. Prožili jsme tam příjemnou duchovní obnovu naplněnou nejenom Slovem Božím, ale i výletem, vzájemným sdílením, společně prožitou mší svatou. Vše bylo zakončeno v průběhu nedělní bohoslužby uvedením do služby v klášterním kostele.

Co si myslíte že je nejdůležitější ve farním společenství?

Co pro vás znamená jednota ve farnosti?

Otevřenost – být otevřené společenství pro nově příchozí, neuzavírat se před druhými.

Odvaha – nebát se podělit nejen o své radosti, ale i problémy.

Naslouchání – dokázat naslouchat druhému, nejen jeho radostem, ale i bolestem.

Ochota – dokázat s ochotou a radostí obětovat svůj čas pro druhé.

Obětovat se – dokázat alespoň občas upozadit své zájmy před zájmy společenství.

Setkávání se – pravidelné setkávání se a sdílení se navzájem, společně strávený čas posiluje naše přátelství a umožňuje i růst společenství.

Co pro mě znamená jednota ve farnosti? Je to vše, co jsem už řekl, vzájemná otevřenost, odvaha, umění naslouchání, ochota věnovat čas druhému a obětovat alespoň občas svůj čas společenství, vzájemné setkávání se nejen v kostele. Na setkání chlapů, kde se jednou měsíčně scházíme říkáme „rameno k rameni“, prostě spolu dokážeme sdílet nejenom to dobré, ale i to zlé a pokud někdo potřebuje, tak si vzájemně pomůžeme vyslechnutím, radou, pomocí, nebo jenom modlitbou a jsme zase na začátku našeho rozhovoru u modlitby. Může mi pak někdo říci, že modlitba není důležitá? Amen.

Sbírka na opravu vzácných varhan z roku 1792 Kostel sv. Václava Mikulovice

Účše nákladů na opravu je přes 4 mil. Kč.

*Číslo bankovního účtu:
1224498359/0800
ÚS: 1792*

*Rádi vystavíme potvrzení
o poskytnutém daru pro daňové účely.*

*Porádá:
Římskokatolická farnost
Mikulovice u Pardubic
IČ: 48157287*

*Email: rkf.mikuloviceupardubic@dihk.cz
Tel: +420 605 219 634*

KALENDÁŘ AKCÍ | 28. 10. – 5. 11.

po	28.10.	Modlitba za národ (17:30 kostel sv. Bartoloměje)
čt	31.10.	Zpovědní den (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	1.11.	Slavnost Všech svatých
		Svátost smíření (16:00 - 19:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitba za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	2.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
		Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Pobožnost na pardubickém hřbitově (16:30)
		Večer chval (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	3.11.	Pobožnosti na hřbitovech
		Káva po deváté (10:00 fara)
út	5.11.	Pastorační rada farnosti (19:00 fara)

KALENDÁŘ AKCÍ | 6. 11. – 7. 12.

	6.11.	Přednáška P. Jana Kotase o liturgickém prostoru (18:30 kostel sv. Bartoloměje)
	8.-10.11.	Víkend pro kurz Alfa ve Slavoňově
so	9.11.	Koncert Cantus amici (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	10.11.	Sbírka na nový oltář
st	13.11.	Setkání seniorů (14:30 fara)
	15.-17.11.	Víkend pro Alfu pro mládež ve Slavoňově
ne	17.11.	Sbírka na podporu katolických médií
ne	24.11.	Slavnost Krista Krále
		Slavnostní mše sv. - Missa Santa Cecilia (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
st	27.11.	Uzávěrka Zpravodaje č. 6
so	30.11.	Farní duchovní obnova (9:00 kostel sv. Václava)
ne	1.12.	Sbírka na pojištění kostelů a budov v diecézi
čt	5.12.	Zpovědní den (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	6.12.	Svátost smíření (16:00 - 19:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitba za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	7.12.	Roráty (7:00 klášterní kostel)
		Večeřadlo Panny Marie (7:30 kostel sv. Jana Křtitele)

PRAVIDELNÁ AKCE

čtvrtek	Adorace za účastníky Alfy (18:30 - 20:30 kostel sv. Bartoloměje)
---------	--

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice
instagram.com/Pardubicefarnost
